లైబ్రరీలో తిప్పలుపడి ఎలాగోలా ఆవేళ్టి దినపత్రికను చదవటం పూర్తిచేసి ఓ మహాయజ్ఞం నిర్వహించినట్లు అనుభూతి చెందుతూ బయటికి వచ్చారు మూర్తిగారు. మరి అక్కడికి వచ్చేవి నాలుగు పేపర్లైతే వాటికోసం ఎగబడేది నలభై మంది!

కొత్త చెప్పులు

అన్నపూర్ణ

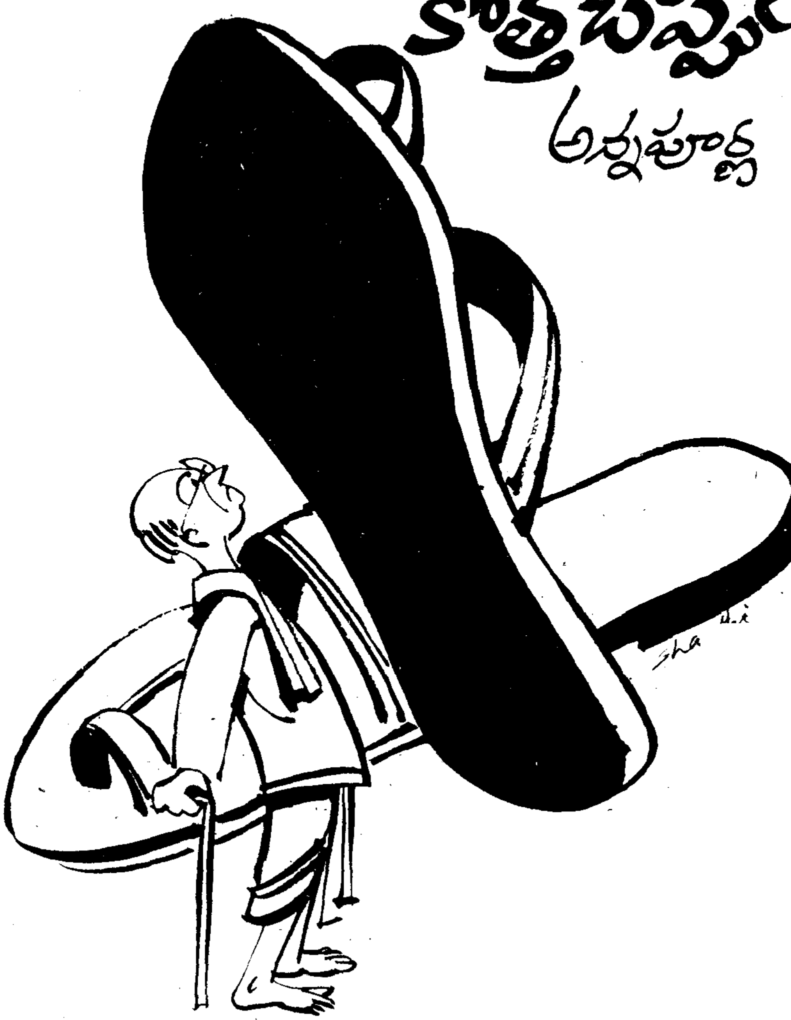

ఉదయం లేచి స్నాన సంధ్యలు కానిచ్చుకొని, కాఫీ త్రాగి ఇంట్లోంచీ బయలుదేరతారు మూర్తిగారు. అప్పటికి దాదాపు ఎనిమిది గంటలవుతుంది. వేరే ఎక్కడా ఏ కార్యక్రమాలూ లేని ఆయన ఏరాసరి లైబ్రరీకి వెళ్ళటం, పది గంటలయ్యేదాకా లక్కడ పేపర్లతో కుస్తీపట్టి వచ్చేసరికి ఇంటి దగ్గిర వంట పూర్తికావటం — భోంచేసి అలా విశ్రాంతిగా పడుకోవటం — ఇది ఆయన నిత్య కార్యక్రమం. సాయంత్రం పూట ఏ పార్కుకో వెళ్ళి చల్లగాలికి కూర్చోవటం, వీలుంటే ఆధ్యాత్మిక చింతనలో పడటం — చేస్తూంటారు.

పేపరు చదవటానికి ఆవేళ తను పడిన తిప్పల్ని తలుచుకున్న ఆయనకు విసుగు అనిపించింది. పైపెచ్చు పైన కొంచెం ఎండ ఎక్కువని పిస్తోంది. త్వరత్వరగా అడుగులు వేయటం మొదలుపెట్టారు మూర్తిగారు. అలా కొద్ది దూరం నడిచారో లేదో కుడికాలి చెప్పు పట్టెడ పుటుక్కున తెగింది. అది చూసి ప్రక్కనే ఉంటున్న ఓ కుర్రాడు కిసుక్కున నవ్వాడు.

"హరి భడవా!" అని తమూ నవ్వి, వంగి తెగిన చెప్పువైపు జాలిగా, పరిశీలనగా చూశారు...

అది నిన్న కుట్టించిన చెప్పే — రూపాయి తీసుకొని కుట్టాడు దాన్ని! కల్తీ మందులు, కల్తీ వస్తువులు — చెప్పులు కుట్టటంలోనూ మోసమే? అందుకే అన్నారు కలికాలం అని.

తెగిన ఆ చెప్పును 'తిరిగి కుట్టిద్దామా' అన్న ఆలోచన వచ్చింది — కానీ, అప్పటికే ఆ జతను ఏ పాతికసార్లో కుట్టించినట్లు జ్ఞాపకం వచ్చి ప్రయత్నం విరమించుకున్నారు. ప్రతిసారీ రూపాయలకు రూపాయలు తగలేసి ఈ పాతవాట్ని బాగుచేయించేకంటే కొత్త చెప్పులు కొనటమే మంచిదనిపించింది. అయితే... ఏ వస్తువు ధర చూసినా ఆకాశాన్ని అంటుతున్న ఈ రోజుల్లో, తనవంటి సామాన్యుడికి ఖరీదుపెట్టి ఓ మంచి చెప్పుల జత కొనటం సాధ్యమేనా?... కాదు. అయినా తప్పదు.

ఎలాగైనా తిప్పలుపడి తను కొత్త చెప్పుల జత కొనితీరాల్సిందే... ఎలా? ఆలోచిస్తూ తెగిన చెప్పుల్ని చేతపట్టుకొని ఇంటికి చేరాడు.

ఆ యిల్లు... అది తన స్వంత యిల్లు. జీవితంలో కష్టపడి తను కట్టించాడు దాన్ని — ఇంట్లో అడుగుపెట్టిన ప్రతిసారీ మూర్తిగారికి కలిగే తృప్తి అది.

"వంట పూర్తయింది వడ్డిస్తాను రండి.." — లోపలికి వచ్చిన భర్తను చూసి అంది సీతమ్మగారు.

"కాదులే. కాసిని మంచి తీర్థమిచ్చి సంద్రాయి, అట్లకాడ తీసుకువచ్చివ్వు. చెప్పులు మళ్ళీ తెగిపోయాయి." అన్నారు మూర్తిగారు చెమట అనిపించి చొక్కా తీసి గోడ కొక్కేనికి తగిలిస్తూ.

"వాట్ని బాగుచెయ్యటం మీవల్లేమవుతుంది... షాపులో కుట్టించకపోయారూ?"

"లాభంలేదే. నిన్న కుట్టించిన చెప్పు ఈవేళ తెగిపోయింది. ఇలా రూపాయలు రూపాయలు దండగపెట్టి లాభంలేదుగాని — వాట్ని బాగుచేసి తాత్కాలికంగా తొడుక్కుంటాను. రేపు ఫస్టు తారీఖు ఏవిధంగానైనా కొత్త చెప్పులు కొనెయ్యాల్సిందేనే. జోళ్ళు లేకుండా నేను అసలే నడవలేను నీకు తెల్సుగా...?"

"కొంటారు ఏంపెట్టి..?"

"ఏదో ఒకటి పెట్టి కొంటానుగానీ, ముందు నే చెప్పినవి తీసుకురా పో" — అసహనం పెరిగి ఆజ్ఞాపించినట్లు అన్నారు మూర్తి.

అలాగే వెళ్ళి చెప్పినవి తెచ్చియిచ్చింది సీతమ్మగారు.

వరండాలో కూర్చొని ఓ గంట కష్టపడి — మొత్తానికి వాట్ని ఎలాగోలా తొడుక్కోవటానికి వీలుగా చేసి — ఆవేళ తానొక రూపాయి ఆదా చేయగలిగినందుకు తృప్తి ఫీలవుతూ లేచారు మూర్తిగారు.

అదే సమయంలో "పోస్ట్" అంటూ సైకిలు మీద వచ్చిన పోస్టుమాన్ ఓ కవరు గిరవాటు వేసి వెళ్ళాడు.

ఉత్తరం అందుకున్నప్పుడు ఆయనలో కనిపించిన ఉత్సాహం, దానిలోని విషయం తెలిశాక మటుమాయమైపోయింది. అది మూర్తిగారి కొడుకు శేఖరం రాసింది.

పెద్ద మనవడు ఫల్గుణకు ఈమధ్య జ్వరం వచ్చి తగ్గిపోయిందిట. ప్రస్తుతం కోడలు కమలకు ఒంట్లో బావుండలేదుట. పిల్లలతో వేగటం చాలా కష్టంగా ఉంది కాబట్టి తల్లిదండ్రులను వెంటనే బయలుదేరి రావలసిందిగా కోరాడు అతడు.

"ఏవండీ. మీరిక భోజనానికి వచ్చేదిలేదా?" అంటూ ఇవతలికి వచ్చిన సీతమ్మగారు భర్త చేతిలో రెపరెపలాడుతున్న ఉత్తరాన్ని చూసి, "శేఖరం దగ్గర్నుంచా, నీరజ దగ్గర్నుంచా?" అనడిగింది, కొడుకు శేఖరం, లేకపోతే కూతురు నీరజ — వాళ్ళిద్దరి దగ్గర్నుంచీ కాకపోతే ఆత్మీయంగా

తమకు ఉత్తరాలు రాసేవాళ్ళు మరెవరున్నారు ? అన్న ధీమాతో

''శేఖరమే వ్రాశాడే'' — మూర్తిగారిది హీన స్వరమైంది

భర్త వాలకం చూసిన సీతమ్మగారికి ఆందోళన అనిపించింది

*   *   *

గోదావరి ఎక్స్‌ప్రెస్ జోరుగా పోతోంది హైద్రాబాద్ వైపు ... అది రాత్రిపూట ప్రయాణం . అతిప్రయాస మీద ఎక్కిన కంపార్టుమెంట్‌లో కూర్చోవటానికి సీట్లు సంపాదించగ గారు మూర్తిగారు ఆకలి రుచెరగదు, నిద్ర సుఖమెరగదు అన్నట్లు పై బెర్తుల మీద కొందరు, క్రింద గుడ్డ పరుచుకొని కొందరు — పడుకున్నారు. చీకుచింత ఎరగనట్లు సీతమ్మగారు కూర్చున్నచోటే నిద్రలోకి జారుకుంది ... అయితే మూర్తిగారు . ఆయనకు ప్రయత్నించినా నిద్ర రావటంలేదు.

'మూర్తికేం, అదృష్టజాతకుడు ! కుటుంబ నియంత్రణ పాటించినట్లు, ఒక్క కొడుకు, ఒక్క కూతురు . 'నా' అన్న ఓ కుటీరం ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు కూతురికి ఘనంగా పెళ్లిచేసి అత్తారింటికి పంపాడు ఉన్న ఊళ్ళోనే కొడుక్కి ఉద్యోగం వచ్చింది చేసుకున్న కోడలు కూడా యోగ్యురాలు అత్తమామలను పూవుల్లో పెట్టుకు చూసుకుంటుంది నెల తిరిగేసరికి ఠంచనుగా పెన్షన్ వస్తుంది రిటైరయ్యాక ట్యూషన్లు చెప్పటం మొదలుపెట్టాడు కానీ, కొడుకే పట్టుపట్టి వద్దని మాన్పించేశాడు - ఎంత పుణ్యం చేసుకొంటే అటువంటి భాగ్యం కలుగుతుందంటావ్ ?' - తనని గురించి తెలిసినవాళ్ళు ఒకరితో ఒకరు అలా అనుకోవటం చాలాసార్లు విన్నాడు

నిజమే మొదట్లో యెలా బ్రతికినా ఈ చివరిరోజుల్లో తనకు యెంతో ప్రశాంతంగ వుంది అయితే ఆరుమాసాల క్రితం శేఖరాన్ని వున్న ఊళ్ళోంచీ హైద్రాబాద్ హెడ్‌ఆఫీసుకు ట్రాన్స్‌ఫర్ చేశారు — అతడు అక్కడికి వెళ్లిపోవటంతో తనలో ఓ విధమైన దిగులు, ఆలోచనా మొదలయ్యాయి ... హైద్రాబాద్ వంటి మహానగరంలో కాపురం పెట్టిన కొడుకుపైన ఆధారపడి బ్రతకటంలో ఔచిత్యం లేదనిపించింది... లోగడ తను ట్యూషన్లు చెప్పాడు మధ్యలో గుండెపోటు వచ్చి అనారోగ్యం చేసింది. తను ఎక్కువగా మాట్లాడటం తగ్గించుకోమని సలహా యిచ్చాడు డాక్టరు ... పిల్లలకు ట్యూషన్ చెప్పాలంటే గొంతు చించుకోవాలి ... దీనిమీద శేఖరం పట్టుబట్టి చెప్పే ట్యూషన్స్ మాన్పించేశాడు. తన మాటకు వ్యతిరేకంగా ప్రవర్తిస్తే 'ఒట్టే'నంటూ తన దగ్గర మాట తీసుకున్నాడు నిజంగా శేఖరానికి తామంటే యెంత గౌరవము, విలువో ! . చివరికి వాడి మాటకు కట్టుబడక తప్పలేదు . ఇప్పటికీ ప్రతి ఉత్తరంలోనూ 'మీ ఆరోగ్యం జాగ్రత్తగా చూసుకోండి నా 'ఒట్టు' సంగతి మరిచిపోవద్దు'ని రాస్తూనే వుంటాడు

నెల నెల పెన్షన్ రూపంలో వచ్చే కొద్ది మొత్తం, కొడుకు పంపేదీ — తమ భార్యాభర్తల తిండికి బొటాబొటీగా సరిపోతోంది . కట్టుగుడ్డలుగాని, మరే అవసరంగాని — ఆ తినే వాటిల్లో మిగిల్చి అమర్చుకోవలసిందే

మధ్యలో 'లావెటరీ'కి వెళ్ళాలనిపించి లేచారు మూర్తిగారు క్రింద పడుకున్న తల్లులు, పిల్లలను తప్పించుకొంటూ ఓ రెండడుగులు వేశారోలేదో ఎడమకాలి చెప్పు ఉంగిటం తెగింది దాంతో ఆయన మనసు గట్టిగా మూల్గింది

అవసరం తీర్చుకు వచ్చి సీటులో కూర్చొని 'ఈ వెధవ చెప్పుల పని పూర్తిగా అయిపోయింది వీట్ని అవతల పారేస్తేనేగాని పట్టుకున్న దరిద్రం వదిలేట్టు లేదు ... అసలు ఈవేళ ప్రయాణం తగలకపోతే రేపు ఏవో తిప్పలుపడి కొత్త చెప్పులు కొనేసేవాడే ... తనంటే మంచి గురి కుదిరిన వ్యక్తి పక్కింట్లోకి ఈమధ్యనే అద్దెకు వచ్చిన శేషయ్య అతణ్ణి ఎప్పుడూ అప్పు అడగలేదు.. చెప్పులను గురించి రేపు మాత్రం అడుగుదామనుకున్నా ... అలాంటిది ఈ ప్రయాణం గురించి ఈవేళే అడగవలసివచ్చింది . అడిగీ అడగటంతోనే 'అవసరపడతయ్. ఉంచండి' అంటూ తను అడిగినదానికన్నా ఓ పది ఎక్కువే యిచ్చాడు అతడు ... శేషయ్యకు తిరిగి ఆ అప్పు తీర్చగలిగేది ఎప్పుడో ? ... అసలే ఇబ్బందుల్లోవున్న శేఖరం మాత్రం తనకేం సర్దగలడు ? ' అలా ఆలోచిస్తుండగానే నిద్రపట్టేసింది మూర్తిగారికి

*   *   *

సికింద్రాబాద్ స్టేషన్లో రైలు దిగగానే కనిపించాడు శేఖరం

''ఏరా నాయనా, ఏమిటి అలా చిక్కిపోయావ్ ?'' — కొడుకు కనిపించగానే తల్లి ప్రేమతో అడిగింది సీతమ్మగారు శేఖరం సన్నగా నవ్వి వూరుకున్నాడు

''ఈ హైద్రాబాద్ నీళ్ళు పడలేదేమోలేవే'' అంటూ కొడుకు తరపున అందుకున్నారు మూర్తిగారు 'అంతేగామాల్సు' అని సరిపెట్టుకొంది సీతమ్మగారు

''రండి నాన్నగారూ'' అంటూ తండ్రి చేతిలోని సూట్‌కేసు అందుకున్నాడు శేఖరం

మూర్తిగారూ వాళ్ళు ఎక్కిన ఆటో చిక్కడపల్లి వైపు పోతోంది అప్పటికి పూర్తిగా తెల్లవారింది

''మన నీరజవాళ్లు వుండేది — మీ ఇంటికి దగ్గరేనా ?'' అడిగారు మూర్తిగారు

''లేదు కొంచెం దూరమే నాన్నగారూ .. చెల్లాయి వాళ్లుండేది ఇసామియ బజారు .'' అని చెప్పాడు శేఖరం

''అమ్మాయిని చూడక ఆర్నెల్లయింది .. నాకు కళ్లల్లో మెసులుతోందండీ మన నీరజ ' అంది సీతమ్మగారు

''రేపు వెళ్దాంలే అమ్మా, చెల్లాయివాళ్ల యింటికి'' అంటూ తల్లికి సర్దిచెప్పాడు శేఖరం

ఆటో చిక్కడపల్లి మెయిన్‌రోడ్డు నుంచీ, ఓ సందులోకి చీలి కొంతదూరం పోయాక ఓ బెంగుళూరు పెంకు ఇంటి ముందు ఆగింది చుట్టూ ప్రహరీగోడ, కొద్దిపాటి ఆవరణ — దానిలో వెనకవైపు పోర్షనులో అద్దెకుంటున్నాడు శేఖరం

ఆటో వెళ్లిపోయాక లోపలకి వెళ్లి తలుపు తాళం తీస్తున్న కొడుకును చూసి ''కోడలు ఎక్కడికి వెళ్లిందిరా అబ్బాయ్ ?'' అని అడిగారు మూర్తి దంపతులు ఏకకంఠంతో

''కమల హాస్పిటల్లో వుంది నాన్నగారూ ... పిల్లలు .. ఇక్కడే మనకు తెలిసినవాళ్ళ ఇంట్లో వున్నారు ... మీరు లోపలికి పదండి. నేను వెళ్లి వాళ్ళను తీసుకొని వస్తాను'' అంటూ వెళ్లాడు శేఖరం.

రెండు గదుల పోర్షన్ అది ఓ గదిలో

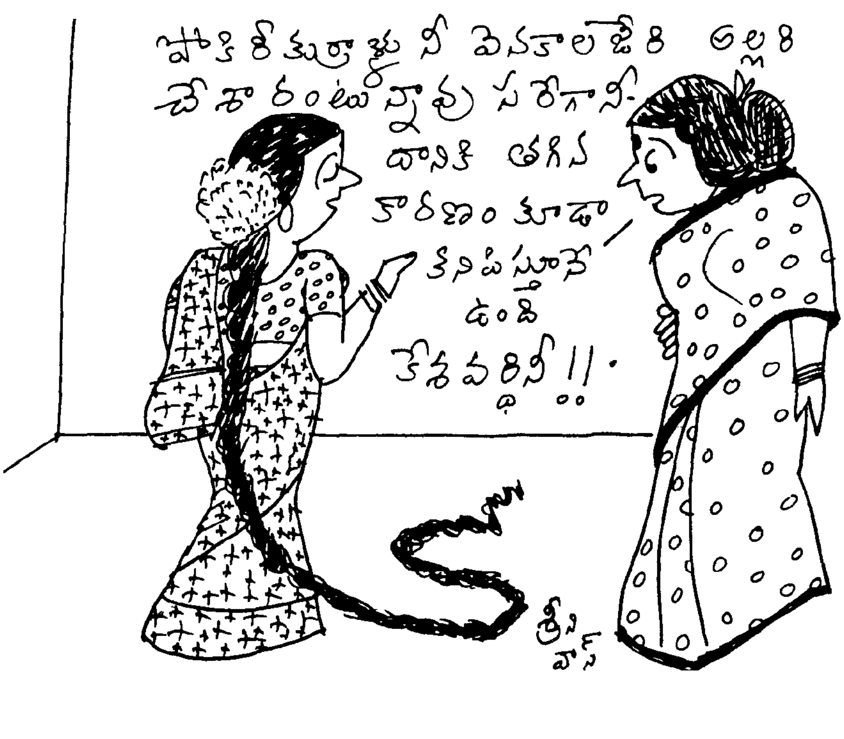

కొత్త చెప్పులు

రెండు మంచాలు పడతయ్ మరో గది కనీసం ఓ మంచం కూడా పట్టేట్టులేదు వంట చేసుకోవటానికి మాత్రమే ఉపయోగపడుతుంది. ఈ ఒక్క పెద్దగదిలోనే కొడుకు, కోడలు - ఇద్దరు పిల్లలు పడుకోవాలన్నమాట! అద్దె ఎంతో? - మూర్తిగారు ఆలోచిస్తున్నారు

"కోడలు హాస్పిటల్లో వుందంటున్నాడు అబ్బాయ్, అంత జబ్బు చేసిందేమిటండీ?" - తన ఆలోచనను బయటకు అనేసింది సీతమ్మగారు

వెళ్ళిన పీపుమీద పరిచిన క్లిండి మూర్తిగారికి అప్పుడే పిల్లల్ని తీసుకొని లోపలకి వచ్చిన శేఖరం,

"లేదమ్మా కమల ఆపరేషన్ చేయించుకొంది అంతే" అని చెప్పాడు తల్లికి

"అంటే? ఫ్యామిలీ ప్లానింగా?" అన్నారు మూర్తిగారు

"అవును నాన్నగార్లూ."

"అదేవిట్రా! ... కోడలికి ఆడపిల్లలంటే 'పగని ఇది' కద? . ఆ ముచ్చట తీరకుండానే ఆపరేషన్ చేయించావేమిటి?" అంది సీతమ్మగారు

సమాధానం చెప్పలేకపోయాడు శేఖరం దానిపై తర్కించలేకపోయారు మూర్తిగారు

పదేళ్ళ ఫల్గుణ్, ఆయిదేళ్ళ కిరణ్ "తాతయ్యా, బామ్మా" అంటూ అలవాటుకొద్దీ చొరవగా దగ్గరికి వచ్చారు "మా నాయనే మా బాబే" అంటూ ఇద్దరు మనవళ్ని దగ్గరకు తీసుకొని మురిసిపోయారు ఆ వృద్ధదంపతులు

"నాన్నగారూ, కాలకృత్యాలు తీర్చుకోండి హాస్పిటల్‌కు వెళ్ళి కమలను చూసివద్దాం రేపు కుట్లు తీసేస్తారుటలెండి... అమ్మా, చిన్న గది బీరువాలో పాలగిన్నె ఉంది...కాఫీ తయారుచెయ్యి...

నేనిప్పుడే వస్తాను" అని బయటికి వెళ్ళాడు శేఖరం

మూర్తిగారు బాత్‌రూమ్‌లోకి వెళ్ళారు సీతమ్మగారు దంతధావనం చేసివచ్చి స్టౌ ముందు కూర్చొని కాఫీ డికాషన్ పెట్టింది మనవలిద్దరూ ఆవిడదగ్గరే కూర్చొని కబుర్లు కొట్టేస్తున్నారు

"అసలు ఏం జరిగిందంటే బామ్మా, అమ్మ నాకిప్పుడు ఆపరేషన్ వద్దని పోట్లాడింది నాన్నగారేమో వీల్లేదు నువ్వు చేయించుకు తీరాల్సిందే అని పట్టుబట్టారు చివరికి అప్పుడన్నట్లె ఒప్పుకుంది అమ్మ ఉద్యోగస్థులు ఫ్యామిలీ ప్లానింగు పాటిస్తే రెండు ఇంక్రిమెంట్స్ ఇస్తారట గవర్నమెంటువాళ్ళు!" — మాటల సందర్భంలో గ్రాహ్యకం తెలిపిన ఫల్గుణ అసలు

'అందాల రాశి' లో రతి

రహస్యం బయటపెట్టేశాడు.

"అదన్నమాట కిటుకు!... చివరికి మీ నాన్న ఇలా తయారయ్యాడా?" అంది సీతమ్మగారు

మనవడి ఆ మాటలు బాత్‌రూమ్‌లోంచి బయిటికివచ్చిన మూర్తిగారికి వినిపించి ఖిన్నులైపోయారు

బర్త్‌కంట్రోలు పాటిస్తే రెండు ఇంక్రిమెంట్లు వస్తాయా? జీతం పెరగటం కోసం భార్య అభిమతానికి విరుద్ధంగా ఆపరేషన్ చేయించటానికి సిద్ధపడ్డాడా శేఖరం? మొదట్నుంచీ ఎవరి మనస్సూ నొప్పించటం చేతకాని తన కొడుకు కోడలి విషయంలో ఏమాత్రం కనికరం లేకుండా ప్రవర్తించాడంటే - ఆయనకింకా నమ్మకం చిక్కటంలేదు.

జరుగుతున్న దాన్నిబట్టి చూస్తే ఇక్కడ శేఖరం పరిస్థితి ఏమీ బావుండలేదన్నమాట.

కొద్దిసేపట్లోనే ఏవో పొట్లాలతో తిరిగి వచ్చాడు శేఖరం "టిఫిన్ తెచ్చాను అందరికీ వడ్డించమ్మా" అంటూ తల్లిముందు పెట్టాడు వాట్ని

"ఏరా నాయనా కోడలి విషయంలో ఎందుకంత తొందరపడ్డావ్?" — టిఫిన్ తింటున్న శేఖరాన్ని అడిగింది సీతమ్మగారు పట్టలేక

"ఇద్దరు పిల్లలు ఉన్నారుకదమ్మా వీళ్ళను జాగ్రత్తగా చూసుకుంటూ, ఆరోగ్యంగా పెంచుకొంటే సరిపోతుందనిపించింది" అంటూ తల్లికి నచ్చచెప్పాలని చూశాడు శేఖరం

సీతమ్మగారు మరేం మాట్లాడలేకపోయింది

మూర్తిగారు టిఫిన్ చేస్తూ మధ్య మధ్య దిగజారిపోయిన కొడుకును మార్చి మార్చి చూస్తున్నారు

"ఇంటి అద్దె ఎంతరా అబ్బాయ్?"

"మాటయాభై నాన్నగారూ."

"అబ్బో! ఈ రెండు చిన్నగదులూ నూటయాభై రూపాయలే!" — ముక్కున వేలేసుకొంది సీతమ్మగారు

"ఇలాంటి సిటీల్లో అంతే వుంటయ్‌లేవే అద్దెలు" అని భార్యకు చెప్పి, "అన్నట్లు శేఖరం, నీ చేతికి ఉంగరం వుండాలికదా? కనిపించదేం?" అడిగారు మూర్తిగారు గుర్తు వచ్చి

గతుక్కుమన్నాడు శేఖరం వెంటనే సమాధానం చెప్పటం చేతకాలేదు అతడికి

విషయం గ్రహించిన మూర్తి దంపతులు మరి రెట్టించలేదు దాన్ని గురించి

అందరితో కలిసి హాస్పిటల్‌కని బయలుదేరిన మూర్తిగారు ఇంటి ఆవరణ గేటు దాటారోలేదో- కుడికాలి చెప్పు మళ్ళీ తెగింది "అరే చెప్పు తెగిపోయినట్లుంది నాన్నగారూ దారిలో కుట్టిద్దాం పదండి" అన్నాడు శేఖరం వాట్ని చూసి

ఆ చెప్పుల్ని వాటికి వున్న అన్ని అతుకుల్నీ చూశాకకూడా కొడుకు అలా అనేసరికి మూర్తిగారి మనస్సు కలుక్కుమంది శేఖరంలో వచ్చిన — పరిస్థితులు తెచ్చిన మార్పు అప్పుడు సుస్పష్టమైంది ఆయనకు లోగడే కనుక ఇలా జరిగివుంటే "ఆ చెప్పులిక పనికిరావు వాట్నె అవతల పారేసి కొత్తవి కొనుక్కోండి నాన్నగారూ" అని టక్కున అనేసేవాడు

కొడుకువైపు జాలిగా చూసి, "ఇవి కాళ్ళకు వచ్చేట్లులేవు లోపల పడేసి వస్తా శేఖరం" అని వెనక్కుతిరిగి వెళ్ళారు మూర్తిగారు

* * *

మూర్తిగారు హైదరాబాద్ వచ్చి దాదాపు పదిరోజులైంది కోడలు ఇంటికి వచ్చింది కులాసాగాకూడా తిరుగుతోంది ఇక తాము స్వగ్రామం వెళ్ళటం మంచిదేమో అనిపించింది ఆయనకు

ఎందుకంటే కూర్చోవటానికీ, తిరగటానికీ కూడా అసౌకర్యంగా వుంది ఆ యిల్లు అదీగాక కొడుక్కు భారమవుతుంది తామిక్కడవుంటే. ఆమాట శేఖరానికి చెబితే "మీ ఇష్టం

నాన్నగారూ ... ఈ నెలలో మీకేమీ సర్దలేక పోయాను. అనవసరంగా ప్రయాణం పెట్టాను... వచ్చే నెల కొంచెం ఎక్కువ పంపటానికి ప్రయత్నిస్తాను.'' అన్నాడు అతడు

కొడుకు దైన్య స్థితిని, ఆ మాటల ధోరణిని చూసిన మూర్తిగారికి దుఃఖం పొంగుకు వచ్చింది. కానీ, తమాయించుకున్నారు

''ఈవేళైనా నీరజ వాళ్ల ఇంటికి వెళ్దాంరా అబ్బాయ్ .. అమ్మాయినీ, అల్లుణ్ణీ చూశామే అనుకో . . అయినా వాళ్ళ ఇల్లూ అదీ కూడా చూద్దామని..'' అన్న సీతమ్మగారికి ''సరే, అమ్మా'' అన్న శేఖరం సమాధానం వెంటనే వచ్చింది

* * *

''రేపు ఉదయమేనా తాతయ్యా మీరు వెళ్ళిపోయేది ?'' – మూర్తిగారి చెయ్యి పట్టుకొని వదుస్తున్న ఫల్గుణ అడిగాడు

''అవునురా ప్రొద్దున్నే కృష్ణా ఎక్స్‌ప్రెస్‌కు వెళ్ళిపోతాం'' అని చెప్పారు.. ఉదయం కూతురు నీరజవాళ్ళ యింటికి వెళ్ళి భోంచేసి వచ్చేశారు మధ్యాహ్నం సాయంత్రం మనవడితో అలా ఎక్కడపల్లి మెయిన్‌రోడ్డు దాకా వెళ్దామని బయలుదేరారు

మొత్తానికి మూర్తిగారికి అప్పుడు చాలా ఉత్సాహంగా ఉంది కొన్ని రోజులుగా ఎదురు చూస్తున్న తన కోరిక కొద్ది క్షణాలలో నెరవేర బోతోంది తను చెప్పుల జత కొంటున్నాడు కొనగలిగేవి మంచివే కొనాలి.

ఉదయం నీరజవాళ్ళ యింటికి వెళ్ళినప్పుడు వద్దని మొత్తుకుంటున్నా వినకుండా ఓ వంద రూపాయల నోటు చేతిలో పెట్టింది చాటుగా, ''అసలే అన్నయ్య ఇబ్బందులో ఉన్నాడు కనీసం చార్జీలైనా ఇచ్చి పంపగలుగుతాడో లేదో... ఇవి దగ్గర ఉంచండి నాన్నగారూ'' అంటూ. ఓ యాభై చార్జీలకు పోయినా యాభై మిగులుతయ్.. ఇప్పుడైనా చెప్పుల దరిద్రం వదుల్చుకోవాలి...

ఓ పుట్‌వేర్ షాపులోకి వెళ్ళి – కొన్ని జోళ్ళు చూపించమని చూస్తున్నారు మూర్తిగారు

ఈలోగా, ''తాతయ్యా ఆ బూట్లు చాలా బాగున్నయ్ కదూ ? . మంచివి కొనండి నాన్నగారూ అంటే ఈ హవాయి చెప్పులు కొనిపెట్టాడు .. చూడు ఇవి వట్టిగానే అరిగి పోయినయ్. నాకు అవి కొనిపెడతావా తాతయ్యా?'' అని అడిగాడు ఫల్గుణ గోముగా.

మనవడు అలా అడిగేసరికి చెంపవ ఎవరో చెళ్ళున చరిచినట్లు అనిపించింది మూర్తిగారికి... ప్రస్తుతం కొడుకు, అతడున్న పరిస్థితీ ఒక్కసారిగా ఆయన కళ్ళముందు గిర్రున తిరిగింది... శేఖరం చేతికున్న ఉంగరం అమ్మేసుకున్నాడు. జీతం పెరుగుతుందన్న ఆశతో బలవంతాన కోడలికి కుటుంబ నియంత్రణ ఆపరేషన్ చేయించాడు ... ఇంతా ఎందుకు జరిగింది ? ఎవరికోసం అతడు తిప్పలు పడుతున్నాడు ?... తామందరికోసం !.. మరి తను ?... తన స్వార్థమే చూసుకుంటు న్నాడు... కాటికి కాళ్ళు చాచిన తనకే కోర్కెలు

ది
న
ఆంధ్రపత్రికలో
త్రి
క

* నారీ దృక్పథం
* డాక్టరు కబుర్లు
* గ్రంథ సమీక్షలు
* రామాయణం
* శ్రీకృష్ణ భాగవతం

చదవండి!

చావలేదు...? తనకంటే శేఖరమే గొప్పవాడు. . వాడికి ఏ కోరికా లేదు... స్వార్థం చూసుకోకుండా భార్యాబిడ్డలకోసం, తల్లిదండ్రులకోసం వాడు పాటుపడుతున్నాడు

మనసును న్యూనతాభావం ఆదరించగా ఏళ్ళు పైబడ్డ తను వేటిని గురించైనా మోజుపడటంలో అర్థంలేదనిపించి, ఇపుడిపుడే ప్రపంచాన్ని తెలుసు కుంటున్న పసివాడు, చదువుకొని అభివృద్ధిలోకి రావలసినవా" అయిన మనవడు అలా ఆశ పడటంలో తప్పు లేదనుకొని వెంటనే తన చెప్పుల మాట వదిలేసి ఫల్గుణకు కోరిన బూట్లు కొనిపెట్టేశారు మూర్తిగారు.

''మరి నీకు అసలే చెప్పులు లేవుగ . నువ్వు కొనుక్కోవేం తాతయ్యా?'' అన్న మనవడి ప్రశ్నకు, ''మా వూరు వెళ్ళాక కొనుక్కుంటా లేరా'' అని సమాధానం చెప్పారు

''అదేమిటి నాన్నగారూ, మీ చెప్పులు పూర్తిగా పోయాయికద ఏవో వున్నయ్ – వాడికి కొనిపెట్టారేమిటి ?'' అనడిగాడు శేఖరం ఇంటికి వచ్చాక.

''నాకు చెప్పులు పడటంలేదురా .. కొత్త చెప్పులు తొడిగితే పుళ్ళు పడతయ్ ఓపట్టాన అవి మానవు .. ఏవో వున్నయ్‌కద ... వాట్నే తొడుగుతాను .. అయినా నేను ఎక్కడికి తిరగాలి ? ... ఇంట్లో కూర్చోవటమేగా మన వూళ్ళో '' – చిన్నతనంనుంచీ నిజాయితీ, నిస్వార్థం, సత్యం – వీట్నే గురించి బోధించిన మూర్తిగారే చివరికి కొడుకు ముందు అబద్ధా లాడటం మొదలుపెట్టారు

తమ వూరు వచ్చాక ఆయన మొట్టమొదట చేసింది ట్యూషన్లు కుదుర్చుకోవటం నాలుగు మంచి ట్యూషన్లు కుదిరాక తీర్చగలమన్న ధైర్యం వచ్చి అప్పుచేసి ఓ కొత్త చెప్పులజత కొన్నారు మూర్తిగారు ఆదేవిఁటో కాళ్ళకు చెప్పులులేందే ఆయన నడవలేరు అది తన బలహీనతగా భావించుకుంటారు మూర్తిగారు

కన్న తల్లిదండ్రుల మనసు నొవ్వకూడదని తను ఎన్ని ఇబ్బందులు పడుతున్నా తమకు తెలియనీయకుండా గడుపుకొంటూ వచ్చాడు శేఖరం ఒకవిధంగా వాడిది త్యాగబుద్ధే అలాగే బిడ్డలు తమవల్ల ఎలాంటి కష్టనష్టాలకూ గురికాకూడదని కోరుకుంటారు ప్రతి తల్లిదండ్రులు అది త్యాగం కాదు. కనీస కర్తవ్యం దాన్ని నెరవేర్చటానికి పూనుకుంటున్నా డతను. అంతే

''నాలో ఇంకా జవసత్త్వాలున్నయ్ అయినా ఒక్కడు సంపాదిస్తుంటే వాణ్ణి ఆశ్రయించుకొని ఇంటిల్లిపాదీ బ్రతకాలనుకోవటంలో నాకు న్యాయం కనిపించటంలేదు. అందుకే నేను తిరిగి ట్యూషన్లు చెప్పటం మొదలుపెట్టాను నా శక్తిని సద్వినియోగపరుచుకోవాలనేగాని, నీ అసమర్థతను వేలెత్తి చూపటం నా అభిమతంకాదు శేఖరం . కాబట్టి నీవిక నాకు డబ్బు పంపనక్కరలేదు'' అంటూ ఉత్తరం రాసి, కొత్త చెప్పులు తొడుక్కొని దాన్ని పోస్టుచేయటానికి వెళ్లారు మూర్తిగారు, ఆ ఉదయం ●